

til nye og extraordinære Skatter, vinde de Grunde bort, hvorefter man kunde forsvare at ligne paa Hartkornet, idet de forskjellige Hartkornsbrugere, der skulde yde Bidrag, da komme til at yde aldeles ulige, som Følge af det meer eller mindre ulige Forhold, hvori Hartkornet staaer til Areal og Bonitet. Dette er med Hensyn til Hartkornsbrugerne indbyrdes. Men dernæst er det med Hensyn til Hartkornet ligeoverfor al anden Skatteevne ubilligt at paalægge Hartkornet særligt en Krigsskat, den være større eller mindre, og ogsaa efter det af 15 Medlemmer stillede Forslag vil der blive en Krigsskat at udrede særligt af Hartkornet, hvilket jeg ikke kan antage, at det ærede Thing vil ansee for at være rigtigt. Fremdeles fremkommer der ogsaa ved Udbringingsforslaget den Ulighed, at man paalægger de Brugere af Hartkorn, der ikke ere Giere, et ligesaa stort Bidrag som de Brugere, der tillige ere Giere, medens det ved andre Leiligheder er erkjendt, at Brugerne kun bør udrede en vis Deel af det, der paalægges Hartkornet, medens Gierne skulle udrede det Øvrige. Endelig kan det ikke nægtes, skjøndt flere Talere synes at ville nægte det, at der er og har været en Ulighed mellem Priserne paa Heste i Sjælland og paa Ærø. Det Udvalg, som har været nedsat, og som har været sammensat af Mænd fra de forskjellige Egne af Landet, har været enigt om det Punkt, at Priserne vare lavere i Sjælland end paa Ærø, og jeg antager, at ethvert af Medlemmerne for sig har en saadan Erfaring i det Stykke, at det skulde være mærkærbigt, om det hele Udvalg skulde i den Henseende have været enigt om Noget, der maatte ansees for urigtigt. Disse forskjellige Uligheder, Ubilligheder og Uretfærdigheder klæbe ligesaa fuldt ved det af de 15 ærede Medlemmer stillede Forslag som ved Lovudkastet, om end i en noget mindre Grad. Jeg gjentager, det lader sig ikke nægte, at de fleste af Distrikterne i Sjælland ville faae Alt godtgjort, hvad de have givet for Hestene — jeg siger kun „de fleste“, da jeg nu hører, at en-

kelte Distrikter have givet over 200 Rd. —, men det skulde mindre mig, om der var mange Distrikter paa Ærø, — jeg vil ikke sige alle — der ikke ville komme til at yde Tilskud af deres egen Lomme.

En af de ærede Forslagsstillere har anført, at man kunde ligesaa godt lade Hartkornet bære denne Byrde, som man kan lade det bære Byrden i Krigsskatloven, men det ærede Medlem har da ikke lagt Mærke til — skjøndt Betænkningen over Krigsskatloven har været omdeelt i flere Dage —, at den Sum, som i Erstatning for de til Krigsbrug udredede Heste endvidere skal tilveiebringes fra Landet, efter Udvalgets eenstemmige Indstilling skal udredes efter Formue og Leilighed og altsaa ikke lignes paa Hartkornet; det ærede Medlem vilde have undgaaet denne Feiltagelse, naar han havde læst Udvalgets Betænkning angaaende Krigsskatloven. Men netop ved at ligne denne Erstatningssum saaledes, at den lignes efter Formue og Leilighed, ville alle Skatteebere efter Skatteevne komme til at svare Bidrag dertil, medens efter de ærede Medlemmers Forslag Hartkornsbrugerne for Løds skulle afholde en Deel deraf. Der har ogsaa i Aften været megen Tale om den Mangel paa Iver og Omhu, som enkelte Sogneforstanderskaber skulde have gjort sig skyldige i med Hensyn til at indkjøbe til billige Priser. Jeg skal ikke opholde mig derved; jeg anseer det for en ligefrem Skjønssag og mener, hvad der allerede ofte er blevet anført, at det er ubestrideligt, at ofte de Sogneforstanderskaber, som have gjort sig meest Uleilighed, ere komne til at betale Hestene dyrest. — Jeg skal derimod gjøre opmærksom paa, hvad der synes mig ikke at være lagt Mærke til, og hvad jeg forsamte at anføre ved anden Behandling, at, naar der tales om, at enkelte Kommuner skulle have gjort sig ligesom en „Fornægtelse“ af at stille bedre Heste end nødvendigt, da maa man ikke glemme, at de samvittighedsfulde Sogneforstanderskaber, for ikke at udsætte dem, de repræsentere, altsaa her Hartkornsbrugerne, for større Tab end